

Nathanaël en Jezus

Zondag 5 februari morgendienst

Schriftgedeelte: Johannes 1:44-52

Tekst: Johannes 1:46-50

Punten:

1. Tot Jezus genodigd (46-47)
2. Door Jezus gekend (48-49)
3. In Jezus geloofd (50)

Vragen bij de preek

- Bij punt 1:
  - Welke twee dingen zei Filippus niet goed over Jezus?
  - Wat was de reden dat Nathanaël niet kon geloven dat Jezus de Messias was? Wat leert dat ons?
- Bij punt 2:
  - Lees het stukje van Calvijn hieronder. Waarom zou Calvijn zeggen dat “oprechtheid” de beschrijving is van het christendom?
  - Hoe kun je weten of de Heere Jezus je kent?
- Bij punt 3:
  - Welke twijfels heb jij? Zijn dat dezelfde twijfels als Nathanaël had? Waarom?
  - Waarom moeten mensen door de Heilige Geest zowel overtuigd worden van zonde als van genade?
  - Wie worden er tot de Heere Jezus genodigd? En wie tot het Heilig Avondmaal? Waarom is het van levensbelang dit verschil duidelijk te kennen in ons leven?

4 dagen bij de Jordaan (Joh. 1)

- Dag 1 (19-28): De getuigenis van Johannes
- Dag 2 (29-34): De prediking van het Lam Gods
- Dag 3 (35-43):
  - Andréas en Johannes volgen Jezus
  - Andréas leidt Petrus tot Jezus
- Dag 4 (44-52):
  - Jezus roept Filippus
  - Filippus nodigt Nathanaël tot Jezus

Belangrijke teksten:

Genesis 25:27 Als nu deze jongens groot werden, werd Ezaü een man, verstandig op de jacht, een veldman; maar Jakob werd een oprecht man, wonende in tenten.

Johannes 10:14 Ik ben de goede Herder; en Ik ken de Mijnen en word van de Mijnen gekend.

Uit de bronnen

Johannes Calvijn in commentaar op Joh. 1:48

Omdat dit tevens de beschrijving is van het christendom moeten wij niet te licht over deze Schriftplaats heengaan. Maar om in weinig woorden de bedoeling van Christus te vatten, moeten wij opmerken dat *bedrog* staat tegenover *oprechtheid*. Bedriegers noemt Hij dus zulken, die elders in de Schrift dubbelhartigen genoemd worden. En hiermee wordt niet alleen die grove geveinsdheid aangetast, wanneer degenen die een kwaad geweten hebben, zich toch als goede mensen voordoen, maar ook die andere meer innerlijke geveinsdheid, als de mensen zó verblind zijn in hun zonden, dat zij niet slechts anderen, maar ook zichzelf bedriegen. Zo maakt de oprechtheid van het hart tegenover God en de rechtvaardigheid tegenover mensen iemand tot christen.

Matthew Henry in commentaar op Joh. 1:48

Hij is iemand in wie geen bedrog is, dat is het karakter, de aard van een waar Israëliet, een waar Christen: geen bedrog jegens de mensen, een man zonder list of boosheid, een man, dien men kan vertrouwen, geen bedrog jegens God. Dat is: oprecht in zijn berouw over de zonde, oprecht in zijn verbond met God, in wiens geest geen bedrog is (Ps. 32:2). Hij zegt niet: “geen schuld”, maar “geen bedrog”. Hoewel hij in vele zaken dwaas en vergeetachtig is, is hij toch nergens onoprecht in, is hij niet goddelooslijk van God afgegaan. Er was gene schuld in hem, die hij in zich goedkeurde.